

עין משפט
גר מצוה

בא א מר טו ט"ה:
בב ב ג ט הלל א'
בב ד ה ט הלל טו

רבינו תנאל

ופרקין ואי דבריה בחברה
הקרתה של ערוגה
ערוגה, שפא ימלא כנפון
ערוגה. ומקשין ואי רבי
קרתה דרע נמי אישיר
דורע ערוגה כספור לה.
והאי קרן כהא מור, דשוי
רוביה לשהה אחת. מי
לא תנן היה ראש תור ירק
כנס לתוך שדה אחת,
מותר לפני שורה כסוף
שדה. ופרקין אין ראש
תור מחבבה. כי שוי ראש
תור מן שדה גדולה שהוא
מותר ורשף שדה הוא,
אבל ערוגה בחבבה לית
לה ראש תור מותר. וכן
האי ערוגה דלא מוכח.
ושמאל אמר ערוגה בין
הערוגות שתי. פירוש
בין בחבבה ובין בשדה.
ואקשין לה כי מפרך הוא
בין הערוגות הוא קמישבו
זוים בחבבה. ופרקין
מכח שורה לתוך ערוגה
לכן. ופירוש תרין פירוש
אין מנהן שפנינה שפוס
רבינו שפירש גאון, ופירוש
ערוגה אחת לכל מין. מן
[מנהן פירוש]. ודבריו שורה
לכאן [וישורה לכאן] אפי
אחר. ולא דמי. ופרקין
היה אמרין ליה רבואה
דילא לנין [במקום שורה
לכאן ושורה לכאן. איש
שפיר מין [נאחשין]. דקאמר
שמאל כיון שהוא עשה
בערוגה זו שורה אחת
ערוגה ונגזרו בערוגה
אחרת שורה ואינה ערוגה
וזו נטה לכאן וזו נטה
לכאן, ויראה רבה אתה שתי
לכן. ורובה פירוש
כלאיש תלון כהארת העין.
היא מיתה אפילו בחבבה.
שבת. כיון קום תפליה
מרת לעין כלאיש. אף
על גב דליכא פנייה
הרקחה. שפוס דאיכא
הירא בחבבה. והבין
קאמר שמאל איכא הירא
בב שורות. אלא הירא
לכאן ואחת נטה לכאן
ונטה שבי שדות וכן הבין
נטע ארס קרית ודלתי
בתוך גומא אחת ארס
שלא אצל [וזו נטה אצל
הזו] ולא זו נטה אצל
והבירא בחבבה מותר
ארס לעשות בתוך שדה
תלמיח קטנות של טעם
טעם ויתין לתוכן טעם
מין. אחר מיכן ואחד מיכן
ואחד מותר שדה ערוגה
לעשות בתוך שדה אחת
קטנות של טעם ששה
טעמים. ויתין לתוכן טעם
הששה מין. וארבעה
על ארבע רוחות ערוגה
ואחת באמצע. ומותר ארס
לעשות בתוך שדה גומא
קטנה שריא מטרקה טעם
ויתין לתוכן ארבעה מין
והבין ארבע רוחות.
ומותר ארס לעשות בתוך
שדה תלם להיות טעם
קישואן ויתרין אבטיחים
וימלא ערוגה. והבין אלו
לדעו ואלו לעי. ואלו
לעם קן קאמר שמאל
לכאן. אמר עירא בעין
במערב הפקוק תלם
אחר על פני כולה מותר.
אישיש בה כלה פירוש.
ולא קמישבו. והבין
קאמר דעל פירא
ושמאל קאמר. דקאמר
בערוגה בין הערוגות שתי,
שטעם שורה לכאן ושורה
לכאן בחבבה לנילא.
ועלה כיון במערב ואם
הפקוק בעד הערוגה ואם
אחר על פני כולה הפקוק
ולא ודעיה. ומותרין ירק
בערוגה אחת עירוב. ולא
זרע שורה כהא שמאל
והבין שורה אחת
שטעמה לכאן ושורה
שטעמה לכאן מותרות
בשורה שבו הפקוק תלם
אחר מצד. וקאמר רב
ששה ליאורא ואמר בא

פה:

גזירה שפא ימלא בו' ולא יהא אלא ראש תור. ואפילו ימלא את
הקרתה אין כלאן עירוב דהא קרתה אמצעות הלכות
כנגד ריבוע הערוגות סביבותיה והוי כעין ראש תור דשרי אפי"ג
דלן הרקעה ג' טפחים כיון שיש בהן איכא. אין ראש תור בערוגה
לפי שקטנה היא וליכא היכרא:

ושמואל (א) אמר ערוגה בין
ערוגות שנינו. ולד
הקרתה דלפי מלא הקרתה אין כן
כלום דסכר דיש ראש תור בערוגה:
והא קא מיערבבו אהרדי.
שעליהן שלמעלה מערבבים
יהא ופי"ג דאיכא ראש תור מלמטה
אסור כיון דמערבי למעלה העלין
דאיכא מכלל דלפי' לא ינקי מהדי
אסור כדאמרין (כלאיש פ"ו משנה ד)
מותר ורשף שדה הוא,
אבל ערוגה בחבבה לית
לה ראש תור מותר. וכן
האי ערוגה דלא מוכח.
ושמאל אמר ערוגה בין
הערוגות שתי. פירוש
בין בחבבה ובין בשדה.
ואקשין לה כי מפרך הוא
בין הערוגות הוא קמישבו
זוים בחבבה. ופרקין
מכח שורה לתוך ערוגה
לכן. ופירוש תרין פירוש
אין מנהן שפנינה שפוס
רבינו שפירש גאון, ופירוש
ערוגה אחת לכל מין. מן
[מנהן פירוש]. ודבריו שורה
לכאן [וישורה לכאן] אפי
אחר. ולא דמי. ופרקין
היה אמרין ליה רבואה
דילא לנין [במקום שורה
לכאן ושורה לכאן. איש
שפיר מין [נאחשין]. דקאמר
שמאל כיון שהוא עשה
בערוגה זו שורה אחת
ערוגה ונגזרו בערוגה
אחרת שורה ואינה ערוגה
וזו נטה לכאן וזו נטה
לכאן, ויראה רבה אתה שתי
לכן. ורובה פירוש
כלאיש תלון כהארת העין.
היא מיתה אפילו בחבבה.
שבת. כיון קום תפליה
מרת לעין כלאיש. אף
על גב דליכא פנייה
הרקחה. שפוס דאיכא
הירא בחבבה. והבין
קאמר שמאל איכא הירא
בב שורות. אלא הירא
לכאן ואחת נטה לכאן
ונטה שבי שדות וכן הבין
נטע ארס קרית ודלתי
בתוך גומא אחת ארס
שלא אצל [וזו נטה אצל
הזו] ולא זו נטה אצל
והבירא בחבבה מותר
ארס לעשות בתוך שדה
תלמיח קטנות של טעם
טעם ויתין לתוכן טעם
מין. אחר מיכן ואחד מיכן
ואחד מותר שדה ערוגה
לעשות בתוך שדה אחת
קטנות של טעם ששה
טעמים. ויתין לתוכן טעם
הששה מין. וארבעה
על ארבע רוחות ערוגה
ואחת באמצע. ומותר ארס
לעשות בתוך שדה גומא
קטנה שריא מטרקה טעם
ויתין לתוכן ארבעה מין
והבין ארבע רוחות.
ומותר ארס לעשות בתוך
שדה תלם להיות טעם
קישואן ויתרין אבטיחים
וימלא ערוגה. והבין אלו
לדעו ואלו לעי. ואלו
לעם קן קאמר שמאל

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

גזירה שפא ימלא. ואחר כך יורע בחברתה אלל הגבול ממוכה כאשר
זרע האמצעי ולא יסיס לנבו עירובו של שמי הערוגות: ולא יכא
אלא ראש תור. כלומר אפילו ימלא אותו ואחר כך זרע גבול אחד
במצד אחד ואין הפרס כשיעור בניו לנבו זרע שמו מן גבול לא יהא

גזירה שפא ימלא את הקרתה ולא יהא
אלא ראש תור ירק מי לא תנן ה' היה ראש
תור ירק נכנס לתוך שדה אחר מותר מפני
שנראה סוף שדה אין ראש תור בערוגה
ושמואל אמר ערוגה בין הערוגות שנינו והא
קא מיתערבי בהרדי ב' בנותה שורה לכאן
ושורה לכאן אמר עירובא בעו במערבא הפקיע
תלם אחד על פני כולה מהו אמר רב ששת
בא עירובו וביטל את השורה רב אסי אמר
י' אין עירובו מ' במבטל את השורה איתיביה
רבינא לרב אשי ה' הנוטע שתי שורות של
קישואן שתי שורות של דילועין שתי שורות
של פול המצרי מותר שורה אחת של קישואן
ושורה אחת של דילועין ושורה אחת של
פול המצרי אסור שאני רבא דאיכא ה' שראבא
אמר רב כהנא א"ר יוחנן ה' הרוצה למלאות
כל גינתו ירק עושה ערוגה ששה על ששה
ועוגל בה חמשה וממלא קרתיה כל מה
שירצה והא איכא דביני וביני אמרי רבי
ה' הם היו ורועין שתי זורעין ערב זורעין
שתי איתיביה רבינא לרב אשי ה' עבודת
ירק בירק אחר ששה טפחים ורואין אותם
לא שמעתי קרתה אלא זיוית ומלאמי

לי סמך ביסודו של רבי שמעון הוקן אחי אמי ממי רבינו נגשו
אזני הגולה. ותשובת רבינו יצחק בן יהודה שהשיבה נג' פיס לא
יכור זעירי: פסקו. לשון קריעה שקודע כחמו מנלא
מנכנס הכהנס ואי מפסקיען (פוסק דף ט"א). עמנה.
שורה: על פני כולה. שהעביר מזרע שנלפון לזרע שדכרוס
דוך האמצעי חרעו מלאח המינין או ממין ששי מהו מי מבטל
מרת שורה הלכות ערוגה כשציל תלם אחד או לא: ואל שרבו
ובטל אם השורה: שפי שורוש של קישואים. כל שרבו
שורות של דלועין ואלאן ב' שורות של פול המצרי ולא בערוגה
אלא כשדה גדולה: מוסר. דשתי שורות חשיבי למיורי שדה לפשייהו
והוי היכרא דל מין ומין מילתא כגפני נפשיה: שורה אחת. מכל
אחד ופי עירובו מן דלל חשיבא כל חד שדה לנפשה. לרומח תלם אחד
הוי עירובו: דאיכא שראבא. וזמורתיין לרובו ומתערבות
הרבה מלמעלה ונראה עירובו במקומות הרבה: כל גתו ירק.
של הרבה מין: עושה. כל ערוגותיה מרובעות ו': ועוגל. ככל
ערוגה ה' וזרע עוגל מין אחד ויש היכר הרבה לדבר ואין כריך
לכרסיו (ו) בין ערוגה למחרתה אחד עשה שרבו מן שדה אחת כל ערוגה
וערוגה משאר מינין לפי שכל אחד ואחד נראה מקומו חלוק לעצמו:
והאיכא דביני וביני. הן גבוליה הערוגה שאמרנו למעלה: ערוגה ו'
חוק מגבולין ואותן גבולין כשחרעם מתחברים את היקף ריבוע
הערוגות והוי עירובו ששרי הם של שני מינין: במחריב בין
הכרסיו: ואינו עירובו. ולמלאות דקאמר ר' יוחנן לאו דוקא למלאות
כל הגנה קאמר אלא שיהיו כל ערוגותיה מלאות ולעולם חוק
מגבוליהן: אם היו. ריבוע הערוגות ורועין שמי זורע בין
הכרסיים ערבו: עבודת ירק בירק אחר. כמה שיעור עבודתו
לחריק חריבו ממנו כדי עבודתו: ו' טפחים. לה' ורועין כמו שזכרנו:

טענאל
חשיב היכרא ויש לומר דעוגל ה' חשיב היכרא אצל ד' לא:
והא איכא בני וביני. ס"ד דממלא כל הקרתה חריב ריבוע החילון של הגבול והרי אין הפסק בין ערוגה זו לחברת
קלת שני טפחים של שני הגבולים ומשני במחריב בין הכרסיים ערבו ערוגה אחת ויש הפסק בין ערוגה זו לחברת
אלא קרתה של ריבוע הפנימי דהשאה יש הרקעה שלש טפחים ו' נמי דידע לה שפיר דמניח חלי טפח אחד דאיכא דלפי אמלא
דקאמר למלאות כל גינתו דהשאה ארס ממלא כל גינתו דקאמר למלאות כל גינתו דקאמר למלאות כל גינתו דקאמר למלאות
הכרסיים ערבו עבודת ירק בירק אחר ששה טפחים פי' ערוגה שהמירו בה חמשה
ערוגות ענינים ועלין מלמעלה הא לאו הכי אסור דלא שרי עירובו אלא בערוגה ההלכתא אצל עוגל ה' אסור דלא
חשיב מנה היכרא ועלין דלא הא מנה להחמיר אלא להקל להמיר ראש מור ירק נכנס לה והיולא ממנה דבמירובעת
שרי אצל בעגולה אין ראש מור ניכר והא דלמר לעיל אין ראש מור ירק לערוגה מערוגה לערוגה קאמר אצל משדה גדולה
לערוגה יש ראש מור כן עיקר פי' השמעה ולפי הקונו' והא איכא מקום קרתה לשון מקום קרתה לא משמע כפירוש וגם
מה דמדמה לראש מור וכל הסוגיא מיושבת כפי ר"ת ומה שפירש"י והא איכא מקום קרתה ויכול להשמיען של זו לפסוק ושל זו
לדרוס ואין כריך לעשימו כמנגד אותו שחברתה אלא עולא דק ד"כ אינם פרוקין אלא כמו שעולה להלכסון של טפחים
על טפח אחד דלפי' לשני טפחים ופי' חומשים שאלכסון של טפח על טפחים פחות מאלכסון של טפח על טפח (וכה):

ה' על ה' וימלא העוגל במין אחד ובקרתה
ריבוע הפנימי זרע מין א' בכל קרן וקרן (סו)
השאה הוי צריבוע הפנימי ה' מינין ואלפי'
שני זרע שבתו העגול לרע כפקרתה אין
הפסק רק משהו אין לחוש דעוגל הוי היכרא
לדבר שיהא ג' טפחים בין זרע קרן זה לקרן זה
וכן יכול לעשות ערוגות ככל סביבותיה בעיני
וכן דהשאה פי' ג"ט בין ערוגה לערוגה דריבוע החילון חלי טפח חרב
וכן לחמרת הרי טפח ו' גבולין שיהו ב' טפחים הרי ג"ט ואיח' מאי
איריא ששה אפי' ה' על ה' נמי ועוגל בה ארבע כיון דעוגל
והא איכא בני וביני. ס"ד דממלא כל הקרתה חריב ריבוע החילון של הגבול והרי אין הפסק בין ערוגה זו לחברת
קלת שני טפחים של שני הגבולים ומשני במחריב בין הכרסיים ערבו ערוגה אחת ויש הפסק בין ערוגה זו לחברת
אלא קרתה של ריבוע הפנימי דהשאה יש הרקעה שלש טפחים ו' נמי דידע לה שפיר דמניח חלי טפח אחד דאיכא דלפי אמלא
דקאמר למלאות כל גינתו דהשאה ארס ממלא כל גינתו דקאמר למלאות כל גינתו דקאמר למלאות כל גינתו דקאמר למלאות
הכרסיים ערבו עבודת ירק בירק אחר ששה טפחים פי' ערוגה שהמירו בה חמשה
ערוגות ענינים ועלין מלמעלה הא לאו הכי אסור דלא שרי עירובו אלא בערוגה ההלכתא אצל עוגל ה' אסור דלא
חשיב מנה היכרא ועלין דלא הא מנה להחמיר אלא להקל להמיר ראש מור ירק נכנס לה והיולא ממנה דבמירובעת
שרי אצל בעגולה אין ראש מור ניכר והא דלמר לעיל אין ראש מור ירק לערוגה מערוגה לערוגה קאמר אצל משדה גדולה
לערוגה יש ראש מור כן עיקר פי' השמעה ולפי הקונו' והא איכא מקום קרתה לשון מקום קרתה לא משמע כפירוש וגם
מה דמדמה לראש מור וכל הסוגיא מיושבת כפי ר"ת ומה שפירש"י והא איכא מקום קרתה ויכול להשמיען של זו לפסוק ושל זו
לדרוס ואין כריך לעשימו כמנגד אותו שחברתה אלא עולא דק ד"כ אינם פרוקין אלא כמו שעולה להלכסון של טפחים
על טפח אחד דלפי' לשני טפחים ופי' חומשים שאלכסון של טפח על טפחים פחות מאלכסון של טפח על טפח (וכה):

ואין צורך להרחיק אלא מעט. איתיביה רבינא לרב אשי עבודת ירק בירק. שנכנס לתוך
ה' חשיב היכרא ויש לומר דעוגל ה' חשיב היכרא אצל ד' לא:
והא איכא בני וביני. ס"ד דממלא כל הקרתה חריב ריבוע החילון של הגבול והרי אין הפסק בין ערוגה זו לחברת
קלת שני טפחים של שני הגבולים ומשני במחריב בין הכרסיים ערבו ערוגה אחת ויש הפסק בין ערוגה זו לחברת
אלא קרתה של ריבוע הפנימי דהשאה יש הרקעה שלש טפחים ו' נמי דידע לה שפיר דמניח חלי טפח אחד דאיכא דלפי אמלא
דקאמר למלאות כל גינתו דהשאה ארס ממלא כל גינתו דקאמר למלאות כל גינתו דקאמר למלאות כל גינתו דקאמר למלאות
הכרסיים ערבו עבודת ירק בירק אחר ששה טפחים פי' ערוגה שהמירו בה חמשה
ערוגות ענינים ועלין מלמעלה הא לאו הכי אסור דלא שרי עירובו אלא בערוגה ההלכתא אצל עוגל ה' אסור דלא
חשיב מנה היכרא ועלין דלא הא מנה להחמיר אלא להקל להמיר ראש מור ירק נכנס לה והיולא ממנה דבמירובעת
שרי אצל בעגולה אין ראש מור ניכר והא דלמר לעיל אין ראש מור ירק לערוגה מערוגה לערוגה קאמר אצל משדה גדולה
לערוגה יש ראש מור כן עיקר פי' השמעה ולפי הקונו' והא איכא מקום קרתה לשון מקום קרתה לא משמע כפירוש וגם
מה דמדמה לראש מור וכל הסוגיא מיושבת כפי ר"ת ומה שפירש"י והא איכא מקום קרתה ויכול להשמיען של זו לפסוק ושל זו
לדרוס ואין כריך לעשימו כמנגד אותו שחברתה אלא עולא דק ד"כ אינם פרוקין אלא כמו שעולה להלכסון של טפחים
על טפח אחד דלפי' לשני טפחים ופי' חומשים שאלכסון של טפח על טפחים פחות מאלכסון של טפח על טפח (וכה):

עירובו ובטל את השורה. איש שהפסיק חלם אחר. כיון שזרע עירובו הרי זו שריא

מסורת הש"ס

(א) כלאיש פ"ג מ"ג ט"ה (ס) מבטל
את השורה וישעל חשיב דהא
התורה. דר"ל א' ט"ה מ"ג.
(ד) וז"ל שדה פי' גאון מ"ג
דכין שפתיין כלתן וירושון
ומנפון אלו מלא מן עירוב
שך כ"ו. ה' מופסקת א"ל
דכלאיש. (ו) וס"ל א' (ו) וס"ל א'
(ח) וז"ל רבי שמעון מבטל

הגהות הב"ח
(א) ר"ש פ"ג ד"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (ב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (ג) תובל ד"ה וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (ד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (ה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (ו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (ז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (ח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (ט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (י) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (יא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (יב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (יג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (יד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (טו) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (טז) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (יז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (יח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (יט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (כ) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (כא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (כב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (כג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (כד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (כה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (כו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (כז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (כח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (כט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (ל) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככככך) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככככךא) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככככךב) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לכככככככככככךג) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לכככככככככככךד) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככככככה) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככככככו) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככככככז) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה (לככככככככככככח) ר"ח
ועל פי ר"ה להרחיק בין
ערוגה: (לככככככככככככט) ר"ה ג"ה וז"ל וז"ל
מבטל ר"ה יורה יורה